

Воена болница – Скопје
Стоматолошки кабинет

ПЕРИАПИКАЛНИ ПАРОДОНТИТИ НА МОЛАРНИТЕ ЗАБИ

Арсовски, Г., Љ. Росиќ, Р. Ѓорѓиоски

Појавата на периапикални пародонтити на најобемниот канал од корените на моларните заби не наведе да извршиме нивна анализа на RTG. Притоа ги анализиравме промените на пародонциумот на моларите од горната и долната вилица. Добиените резултати наведуваат на заклучок за зависноста на појавата на пародонтитите од волуменот на коренскиот канал.

Запалително-одбранбената реакција на пулпата и периапикалниот пародонциум, во одговор на патогени нокси, зависи од многу фактори. Еден од водечките секако е виталноста на пулпиното ткиво што подразбира богатство со васкуларизација и келиски елементи, како носители на одбранбениот карактер на воспалението.

Специфичност при воспаленија на пулпата претставува тврдата дентинска обвивка што го оневозможува развитокот на воспалението. Заради тоа одбранбената функција се пренесува на реакцијата во пародонталното ткиво. RTG-промените на пародонциумот при пулпити ги опиша Тавчиоски со соработници (6). Развојот на пулпитите во радикуларната пулпа на моларите не се одвива низ целиот коренски систем. Честопати, при ендодонтски третман, сведоци сме на побрз развој на запалението и појава на промени во пародонциумот на еден од корените на моларите. Корените со поразвиена канална структура овозможуваат побрз развој на воспалението од пулпата во пародонциумот.

Директното учество на микроорганизмите во воспалението на пулпата не сме во можност секогаш да го потврдиме бактериолошки. Испитувањата на Шчепан Војновиќ⁶) со засејување бактериолошки култури од радикуларната содржина во 63,2% останале стерилни; засејувањата со материјал од врвот на коренот во 60% останале стерилни. Слични испитувања од Haden, Burket, Grossman, Shovelton дале стерилни резултати во 32% до 57% од случаите. Испитувањата со бактериолошки култури од Пестлерови простори дале главно стерилни култури³.

Материјал и метод

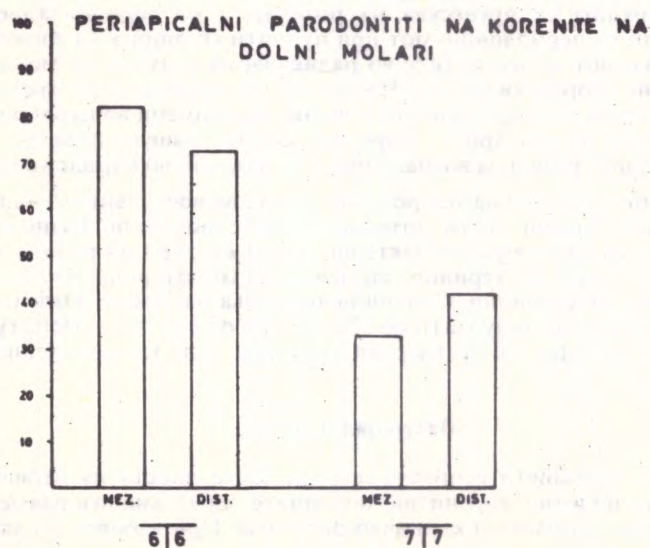
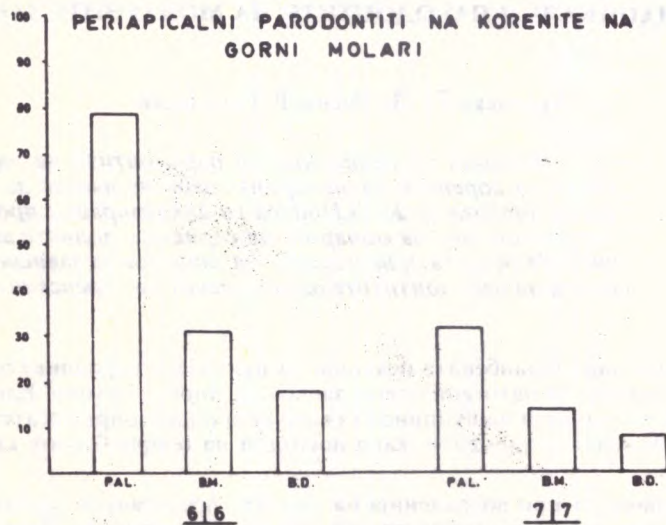
Предмет на нашето испитување беше застапеноста на периапикалните пародонтити на одделни корени на моларните заби. Анализиравме 412 RTG снимки на молари од нашето клиничко работење. При изборот на материјалот

се раководеме од квалитетот на RTG снимките, што беше гаранција за распознавање на промените во пародонциумот и коренската структура на моларите.

Како критериум за периапикален патолошки процес ни служеше наодот на RTG каде што постоеше проширување на периодонталниот простор. Анализите на снимките ги вршевме пред почетокот на ендодонтска терапија за да ги исклучиме евентуалните хемиски и механички нокси во настанувањето на пародонтитите.

Резултати

Од вкупно 412 евидентирани промени на горните шести заби забележавме 79 случаи на палатиналниот корен, што беше споредено со букалните корени: 31 случај на букомезијалниот и 18 на букодисталниот.

Промените на горните седми заби беа: на палатиналниот 32, на букомезијалниот 14 и на буккодисталниот 8 случаи.

Кај долните шести заби, мезијалниот корен беше застапен во 82, а дисталниот во 73 случаи.

Долните седми заби со промени на мезијалниот корен беа застапени во 33 случаи, а дисталниот корен во 42 случаја (графикон 1 и 2).

Дискусија

Резултатите од нашите согледувања наведуваат на заклучок за зависноста на појавата на пародонтити од волуменот на коренскиот канал. Слични испитувања на Рафајловски³ за каналната варијабилност кај горните шести заби и нивната проодност биле вршени од аспект на проодноста на каналите на шестите заби за ендодонтска обработка. Резултатите што ги добил се совпаѓаат со нашите согледувања во однос на горните шести заби. Промените на корените на горните седми заби се значително помалку застапени отколку кај шестите заби. Додека промените на корените на долните молари се со приближно иста фреквенција, и тоа оние на мезијалните во однос на промените на дисталните корени.

Заклучок

Проодноста и обемот на коренските канали на моларните заби се битен фактор за развојот на периапикалните пародонтити. Поголема застапеност констатиравме на палатиналниот корен на шестите молари во однос на нивните букални корени. Застапеноста на пародонтити на мезијалниот и дисталниот корен на долните молари е со приближно иста фреквенција.

APIKALE PARODONTOSIS DER MOLARZÄHNE

Zusammenfassung

Die Erscheinung von peripikalen Parodontien beim grösstem Molarzahnwurzeln, hat uns darauf hingewiesen, Analysen von RTG der Selben durchzuführen. Dabei haben wir die Aenderungen des Parodontiums von Molarzähne des Ober-, – und Unterkiefers analysiert. Die dadurch erhaltenen Ergebnissen haben geseint, dass die Parodonterscheinungen entsprechend das Volumen des Wurzelkanals abhängen.

Литература

1. Брајовић М., Лазић В., Старчевић М.: Примена ZOE, Calxyla, Ledermuxa у профилакси и терапији оболења пулпе. СГС, ванредни број Зборник радова, Стоматолошка недела, Крушевац, 1971 год., стр. 308–311.
2. Караџова О., Шћепан В., Стајићевић М., Кошић Ж.: Бактериолошки налаз Пестлерових простора. СГС, ванредни број, Зборник радова, Стоматолошка недела, Крушевац, 1971 год., стр. 435–437.
3. Петровић С., Ђорђевић М., Радичевић Г., Ђорђевић В.: Имуноморфолошки аспект хроничног зубног гранулома. VI конгрес стоматолога Југославије, Зборник радова, том I, Будва, 1976 год. стр. 376–380.
4. Рафајловски Р., Канална варијабилност кај горните шести заби и нивната проодност. Макед. стом. преглед V, 3–4 1981 г. стр. 79–83.
5. Тавчевски И., Цветковић Н., Димкова Љ.: Застапеноста и значењето на RTG промените во периодонциумот при пулпитите. V конгрес на стоматолозите на Југославија, ОХРИД, 1972 год., стр. 347–351.
6. Војновић О., Шћепан В.: Значај присуства бактерија у каналу и врху корена зуба у настанку апикалних пародонтита у деца. СГС, ванредни број Зборник радова, Стоматолошка недела, Крушевац, 1971 год., стр. 129–133.